

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiae. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

6. Amvrates miles Turcicus bonis, quæ Christianis eripuerat, iterum spoliatur à milite Romano, qui eadem bona iure quidem naturæ reddere deberet suis Dominis: Cæsareo tamen retinere illa potest.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

recte esse ordinatas pro animabus defunctorum, non tamen velut unicum esse medium, quo illæ inventur, posseque maius earum meritum & satisfactionem aliunde compensari, maiore scil. devotione erga sanctos, & istorum precibus ac intercessione. Atque sic patet etiam ad tertium.

VI. Amurates miles in exercitu Imperatoris Turcici in nupera irruptione in Morauiam ingenrem inde retulit prædam. Post aliquot hebdomadas ipse Amurates venie in manus Leopoldi militis in exercitu Imperatoris Romani, qui eum & vitâ & omnibus bonis ex Moravia a spartatis spoliavit. Quaritur. Virum Leopoldus bona hæc mobilia Amurati erpta restituere debeat ijs, à quibus iste iniuste eadem prius in Moravia abstulerat?

Videtur, teneri Leopoldum restituere ea bona dominis suis. Tum quia bona hæc manent sub dominio priorum dominorum, cum Amurates deprædator nullum in illa ius acquisuerit. Tum quia si Leopoldus eadem bona ab Amurate emptione vel donatione accepisset, ex communi Theologorum restituere Dominis prioribus debuisset. Ergo etiam iam ad hanc restitutionem tenetur, dum ab Amurate capto abstulit. Tum quia spolijs illis multa erant immixta, quæ ad Ecclesiás & Personas Ecclesiasticas spectabat: item duo iuuenes in servitutē turcicā tracti. Atqui ista Leopoldus debet restituere. Ergo & alia quæuis ex Moravia exportata,

Resp.

Resp. Bona Amurati erepta iure naturæ veris suis Dominis sunt restituenda: iure tamen Cæsareo retineti possunt à Leopoldo. Ita Molina D. 118. tota. Coninck de Actib. Supern. D. 31. dub. 7. n. 122. & plerique alij Theologi. Ratio prioris partis est. Quia priores Domini in Moravia per iniustam prædatoris turcici ablationem non amiserunt dominium in bona sua, sicuti non amisissent, si per quemuis alium bona illa furtim fuissent asportata. Ratio posterioris est. Quia bona hæc præda-
cea ex L. si quid bello 18. iuncta postlim. s. ff. de
capr. & postlim. reuersi. fiunt capientium, si hos-
tes illa deportarunt ad præsidia, locaque tutæ,
quia tunc reputantur, ac si essent ipsorum hos-
tium propria. Nec dubium, inquit tecum
Tanner Tom 3 D. 2. Q. 6. n. 76. ob commu-
ne bonum, tum ad lites vitandas, tum ad mi-
lites extimulandos posse humano iure intro-
duci, ut res eiusmodi spectent ad capientes,
ut in simili patet ex lege præscriptionis.

Ad primum in contrarium dicimus, iure quidem naturali manere bona hæc siue prædatione siue furto ablata sub dominio priorum domini: iure tamen positivo Cæsareo ius illorum bonorum prædaceorum transferri in milites recipientes eadem à prædatoribus illici. Ad secundum negari anteced. à P. Emanuele Sa in primis editionibus V. bellum. n. 4. & mordicus à P. Dicastillo de Iust. L. 2. Tr. 2.

M 4

D. 10.

D. 10. dub. 17. §. 8. n. 427. sed quidquid sit de hoc. Negamus consequentiam, quia priuilegium istud est concessum militibus, qui hæc bona hostibus eripiunt: non autem ijs, qui illaemptione vel donatione ab ijsdem accipiunt, ut præter alios aduertit Drulenchius in *Decal. Tom. 2. L. 5. c. 2. dub. 5. n. 5.* Non obstat, quod ementi bonâ fide rem furto ablatam dominus premium restituere non debeat, sicut itamen debet in præsenti, si premium illud sit rationabiliter expensum. Non obstat, inquam. Tum quia prædicta bona prædacea supponuntur in gratiam domini empta, non furtiva. Tum quia fuit tenetur emptori de euictione, non autem hostis, quem iniuum possessorem fuisse constat. Ad tertium, ab hoc priuilegio militibus concessso eximi tum ipsos homines sive liberos sive seruos, tum bona Ecclesiæ & Ecclesiasticorum, ut rectè Molina D. 118. cit. in fine.

VII. Arnulphus Clericus aduertens concubinam suam prægnantem suadet huic, ut abortū faciat, nī malum utrique ingens parere velit. Accipiat illa Consilium, & reipsa abortum, fœtu iam animato, procurat. Sic infamiae ereptus Arnulphus mox acquirit pingue beneficium Ecclesiasticum, idque annis tribus integris pacifice posidet. Post hæc stimulis conscientia actus, rem rotam aperit Confessario scire cupiens, num Beneficium & fru-